

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **J. W.**

oskarżonej o czyn z art. 226 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 lipca 2023 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w L.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

zawartego w postanowieniu z dnia 6 czerwca 2023 r., II K [...],

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania

Sądowi Rejonowemu w K..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2023 r. Sąd Rejonowy w L. wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sprawa dotyczy J. W., przeciwko której wpłynął akt oskarżenia o to, że w dniu 17 stycznia 2023 r. w Ś., woj. [...] podczas rozprawy znieważyla sędziego Sądu Rejonowego w L. - J. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że używała wobec niego słów wulgarnych powszechnie uznanych za obelżywe, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Uzasadniając potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu Sąd Rejonowy w L. stwierdził, że okoliczności sprawy mogą stwarzać w opinii

publicznej uzasadnione (choćby obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny z uwagi na fakt, że w charakterze osoby pokrzywdzonej występuje sędzia orzekający w tut. sądzie, który pozostaje w relacjach towarzyskich i koleżeńskich z pozostałymi orzecznikami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w L. zasługiwała na uwzględnienie i sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Tytułem wstępu należy zaznaczyć, że przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Ma to miejsce w takich okolicznościach, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 29 grudnia 2021 r., IV KO 163/21 *Legalis* nr 2671770; 10 maja 2022 r., III KO 44/22, *Legalis* nr 2837247).

Jedną z okoliczności, będącej przyczyną skorzystania z regulacji unormowanej w art. 37 k.p.k. wskazuje się również na sytuację, gdy sędzia sądu właściwego jest uczestnikiem postępowania, np. pokrzywdzonym (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 25 lutego 2022 r., I KO 10/22, *Legalis* nr 2671293; 28 grudnia 2021 r., V KO 94/21, *Legalis* nr 2675005).

J. K. jest sędzią Sądu Rejonowego w L. i jednocześnie pokrzywdzonym w niniejszej sprawie. W sytuacji, gdy sędzia sądu właściwego jest pokrzywdzonym w sprawie, a ponadto popełnienie czynu zabronionego ma związek z wykonywaniem obowiązków służbowych tego sędziego, ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości sprawa ta nie powinna być rozpoznawana przez sąd pierwotnie właściwy, w którym służbę sędziowską pełni pokrzywdzony sędzia. Wówczas zachodzą przesłanki do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k.

Przekazanie sprawy do innego równorzędnego sądu - Sądu Rejonowego w K., jako do sądu znajdującego się w niezbyt dalekiej odległości od sądu właściwego, eliminuje ewentualne zarzuty co do braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy.

Z uwagi na powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[ł.n]